

استعدادهایی که ته می‌کشند؛ مسئول کیست؟!

در فوتبال بازیکن زمانی می‌تواند به آمادگی لازم برسد و توانایی‌های خود را به رخ دیگران کشیده و مراحل پیشرفت را طی نماید که در رقابت‌های متعدد حضور یابد و از هر مسابقه یک تجربه جدید کسب کند.

چرا سال‌هاست فوتبال شهر اردبیل نتوانسته چهره‌ای مطرح در فوتبال را معرفی بکند؟ چرا در رده‌های پایه از این شهر بازیکنی در تیم‌های ملی پایه وجود ندارد؟ آیا چاه استعداد‌های جوانان و نوجوانان منطقه خشک شده‌است و یا عوامل دیگر دست‌به‌دست هم داده‌اند و این چاه را با ریختن بتن و سرپوش فولادی بی‌مصرف کرده‌اند؟

این گفته‌ها را هیچ‌کس به خود نگیرد و بلافاصله بساط اتهام زنی راه نیاندازد و یا مصاحبه‌های رنگی و اویزان شدن از دامن یک عده ارقام راه نیندازد. خیلی ساده بوده و کار سختی نیست. اگر شهرستان اردبیل ملی‌پوش در رده نوجوانان و جوانان داشته معرفی شود و بازی‌هایی که به میدان رفته اعلام گردد. البته حضور در استعدادیابی‌ها و اردو‌هایی از این‌دست ملاک ملی‌پوش شدن نیست. مفهوم ملی پوش بودن با معرفی به اردوی استعدادیابی زمین تا آسمان می‌تواند فرق داشته باشند.

طبیعی است در شهری که رقابت‌های قهرمانی در سطوح مختلف نداشته باشد و مسابقات به اصطلاح استانی اش در رده‌های پایه با حداقل تیم‌ها و حداقل بازی‌ها برگزار شود و استانی که لیگ آن برنامه‌ای منظم از شروع، ادامه و پایان پیش روی نداشته باشد آیا انتظار بروز و درخشش چهره‌های مطرح و توانا می‌تواند نتیجه‌بخش باشد؟

یک نوجوان و جوان علاقه‌مند به فوتبال در صورت وجود مسابقات متعدد و حاکمیت روال منطقی بر امور رقابت‌ها و قرار گرفتن در کوران آن می‌تواند برای آینده فوتبال خودش شروعی دل‌پذیر داشته باشد.

در فوتبال ما هر فرد و هر مسئولی که بتواند تحولی در ساختار آن ایجاد بکند و از نیروهای موجود استفاده بهینه کرده و صداقت را جایگزین خودمحموری‌ها قرار بدهد، می‌تواند از خودش نامی نیک در تاریخ فوتبال به یادگار بگذارد.

ورزش و فوتبال ما سالها از سلیقه‌های شخصی و تصمیمات آنی ضربه‌ها خورده‌است. این ضربه‌ها بدون شک در نابودی استعدادها و به هدر رفتن آنها مهم‌ترین نقش را داشته‌اند. به‌راستی در میان مسئولین و دارندگان عناوین پرطمطراق رییس و مدیر چه کسانی در نابودی استعدادها و به هدر رفتن سرمایه‌ها مؤثرند و مقصر؟

آیا این‌که من صاحب عنوان باشم و بر ورزش منطقه حکمرانی بکنم، کافی است؟ یعنی با بودن من و من‌ها هر سد و مانعی که در مقابل

هیئت‌های ورزشی باشد مشکلی نیست؟ به نظر آنها درد دو ورزش نبود آنها در راس قدرت است، اگر باشند همه‌چیز بر وفق مراد است و اگر درب هیئتی تخته بشود و حرکتی از آن سر نزنند هیچ ایرادی ندارد همین‌که آنها در راس هستند افتخاری است برای ورزش و ورزشی‌های منطقه.

دل همه دوستداران فوتبال شهر از عدم توجه مسئولین و بی‌تفاوتی در قبال سکون و بی‌حرکی آن خون است. فوتبال شهر اردبیل خلاصه شده‌است در قضاوت برخی داوران در سطوح مختلف لیگ‌های کشوری. هیچ‌کس نمی‌تواند منکر این حرکت مثبت بشود ولی قضاوت داوران در شهرهای دیگر برای فوتبال و آینده نوجوانان این شهر چه تأثیری می‌تواند داشته باشد؟ آیا داوران اردبیلی در سال‌های اخیر در رقابت‌های فوتبال باشگاهی شهر اردبیل سوت زده‌اند؟ اگر بهترین داوران فوتبال را داشته باشیم ولی فوتبال شهر از قضاوت آنها در مسابقات خودش بی‌بهره باشد آنها هیچ تأثیری در روند رو به جلو نمی‌توانند داشته باشند. مطمئن تاریخ در مورد کسانی که به خاطر بودن در مسند قدرت؛ چشم بر روی واقعیت‌های فوتبال شهر اردبیل بستند و دم نزدند، قضاوت خواهد کرد.